

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ

Ἀπό τινος καιροῦ ραγδαῖα καταφέρει τὰ τραύματά του ὁ θάνατος κατὰ τῆς εὐαρίθμου ἀλλὰ πολυτίμου ὁμάδος τῶν παρ' ἡμῖν ἐπιστημόνων καὶ ἕκαστον αὐτοῦ κτύπημα καταβάλλον ἓνα τῆς ἐπιστήμης εὐσυνείδητον καὶ ἄοκνον ἐργάτην δημιουργεῖ κενὸν δυσαναπλήρωτον εἰς τὴν πενθοῦσαν κοινωνίαν. Δις ἤδη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρόντος ἔτους ἡ μέλαινα σημαία κυματίζει πενθίμως ἐπὶ τοῦ κενώματος τοῦ πανεπιστημίου, ἀγγέλουσα τὴν στέρησιν χρηστοῦ τῆς ἐπιστήμης θεράποντος. Μετὰ τὸν πολὺκλαυστον Βενιζέλον ἦλθεν ἡ σειρά τοῦ καθηγητοῦ Ἀχιλλέως Γεωργαντά, ἀποβιώσαντος μετὰ βραχεῖαν νόσον τὴν 13 ἰσταμένου μηνός.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καταγόμενος ὁ Γεωργαντάς, υἱὸς ἀνδρὸς ἐργασαμένου ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ιδέας καὶ διὰ τοῦτο φυγόντος ἐν τῇ πατρίδι του καὶ ἐγκαταστάσαντος ἐν ταῦθα, μετέβη μετὰ εὐδοκίμους σπουδὰς ἐν τῷ ἐνταῦθα πανεπιστημίῳ καὶ ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν Ἑσπερίαν. Ὑφηγητῆς γενόμενος κατὰ τὸ 1871 ἐν τῇ ἱατρικῇ σχολῇ διέτελεσεν ὡς τοιοῦτος διδάσκων ἐπιτυχῶς τὸ σπουδαιότατον μάθημα τῆς ἱατροδικαστικῆς, μέχρι τοῦ 1879 ὅτε διορίσθη ἑκτακτος καθηγητῆς τοῦ μαθήματος τούτου καὶ τῆς Πειραματικῆς Τοξικολογίας, διορισθεὶς μετὰ δύο ἔτη τακτικὸς καθηγητῆς ἀμφοτέρων. Μετ' ἔρωτος ἀληθοῦς ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἐπιστήμην του, καὶ πάντοτε εἰς τὴν γενικὴν ὠφέλειαν ἀποβλέπων, ἐγένετο ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Γαληνοῦ, τῆς μόνης ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδομένης ἱατρικῆς ἐφημερίδος, ταύτοχρόνως δὲ συνέγραψε καὶ ἐγχειρίδιον ἱατροδικαστικῆς, οὗ δυστυχῶς μόνος ὁ πρῶτος τόμος μέχρι τοῦδε εἶδε τὸ φῶς. Ἀδρὸς καὶ μετρίχιος τοὺς τρόπους, εὐγενῆς τὰ αἰσθήματα, ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ἐπιστήμην του, προσείλκυε πάντοτε τὴν ἀγάπην τῶν συναδέλφων του καὶ τὸν ἀπεριόριστον σεβασμὸν τῶν. Διὰ τοῦτο πένθος εἰλικρινές ἐξεδηλώθη ἐπὶ τῷ θανάτῳ του, συγκεκινημένοι δὲ πολλοὶ παρηκολούθησαν τὴν κηδεῖαν του, καθ' ἣν καὶ ἡ Σύγκλη-

τος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ ἱατρικὴ ἰδίως αὐτοῦ σχολὴ ἠθέλησαν νὰ παράσχωσιν ἰδιαίτους ἐνδειξὴν πένθους ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοιοῦτου ἐταίρου.

Διερμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων τούτων τῆς κοινωνίας ἡμῶν πρὸς τὴν μνήμην τοῦ θανόντος γινόμενοι δημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς ἀνωτέρω τὴν εἰκόνα αὐτοῦ.

ΜΙΚΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

1

Στὴ Βουλγαρία.

Πῶς χάρηκα προχθὲς σὲν εἶδα
ἐστὴν πρωινὴ ἐφημερίδα
ἐστὴ Βουλγαρί' ἀνκατώματα
καὶ σόβους καὶ ἀλληλοσκοτώματα.

Δὲν ξέρετε πόσο μ' ἀρέσει
ὅταν δὲν εἶμ' ἐγὼ ἐστὴ μέση,
μακρὰν μου πόλεμος ν' ἀπλύνεται.
καὶ ὅλος ὁ κόσμος νὰ σκοτώνεται.

Αἶ! Βουλγαρία σ' ἐκδικούμαι
γιατὶ μὲ πόνον ἐνθυμούμαι
ὅτι ἐσ' εἶσαι ἡ αἰτία
ποῦχαμε πέσει ἐπιστρατεία.

2

Δεσποτάδες.

Πεθαίνει ὁ μὲν, πεθαίνει ὁ δὲ, ὁ δεῖνα καὶ ὁ τάδε
καὶ ἐν συνόλῳ πέθαναν ἑνδεκα δεσποτάδες
καὶ σὲν οἱ τόσοι θάνατοι ὡς τώρα νὰ μὴ φθάνουν
πέντ' ἕξ ἐτοιμάζονται ἀκόμα νὰ πεθάνουν.

Κ' ὑπολογίσαε ὁ Θεὸς τὸν χώρον τῶν μακάρων
ἐπρόσταε τῶν Χερουβείμ τὰ τάγματ' ἄρον-ἄρον
νὰ μεγαλώσουν τὴν Ἑδέμ μὲ πάντα, πάντα κόπον
γιὰ νὰ χωρέσῃ ὁ σωρὸς τῶν τέσων ἐπισκόπων.

3

Τὸ λαχεῖον.

Τιμαὶς κ' ἐπαίνους δὲν πιστεύω.
οὔτε ζητῶ τὰ μεγαλεῖα,
μὰ καὶ τὴν δόξα δὲν ζηλεύω,
τὴν θεωρῶ πολὺ γελοία.

Κι' ἂν θέλετε νὰ σὰς εἰπῶ
γυμνὴ καὶ καθαρὴν ἀλήθειαν,
τὸ χρῆμα μόνον ἀγαπῶ
κ' εὐρίσκω τὰλλα παραμύθια.

Θέλω τὰ πλούτη δίχως κόπ' οὐς,
ἔτσι μονάχα τῶν ν' ἀρχίσουν,
γιαυτὸ θαρρῶμαι τοὺς ἀνθρώπους
ὅπου χτικιάζουν νὰ πλουτίσουν.

Τὰ πλούτ' εἶνε καλὰ, καὶ ὅμως
γιὰ νὰν' τελεία εὐτυχία,
ἢ πρέπει νάσαι κληρονόμος
ἢ... νὰ κερδίῃς σὲ λαχεία.

4

Τετράστιχον.

Κακὸ σοῦ ἔκανα κ' ἐγὼ, κακὸ μοῦ ἔκανες καὶ σὺ,
ὅμως ἀφοῦ δὲν εἴμπορεῖ ἓνας τὸν ἄλλον νὰ μισῇ
ἂς λησμονήσωμεν λοιπὸν τὰ τόσα παρασμένα
Κι' ἂς ζῶ ἐγὼ γιὰ σένα καὶ ἂς ζῇς ἐσὺ γιὰ μένα.

Guerville